

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

*Gewisselijk, de Heere HEERE zal geen ding doen, tenzij Hij zijne verborgenheden
aan zijne knechten, de profeten, geopenbaard hebbe.*

AMOS 3 : 7.

Als er geene profetie is, wordt het volk ontbloot.

SPREUKEN 29 : 18.

No. 5.

1 Maart 1907.

12de Jaargang.

DE HEUVEL CUMORAH.

DE HEUVEL CUMORAH.

De Heuvel Cumorah ligt oostelijk van den weg tusschen Manchester en Palmyra, in Wayne County, Staat New-York, omtrent vier mijlen zuidelijk van laatstgenoemde plaats en een kleine twee mijlen zuidelijk van het oude tehuis der familie Smith. Door het volk te Palmyra, te Manchester en omstreken, wordt hij genoemd de „Mormoonsche Heuvel” of de „Mormoonsche-Bijbel Heuvel,” omdat het hier was, dat de Profeet Joseph Smith, door den engel Moroni ingelicht, in een steenen kist verborgen vond de gouden platen van het Nephietische verslag, genoemd het Boek van Mormon. Door de Jaredieten, een volk dat het Boek van Mormon aangeeft als in de oude tijden verhuisd zijnde van het dal van den Eufrates naar Amerika, werd deze heuvel Ramah genaamd, maar de Nephieten die op de Jaredieten volgden als bezitters van het land, gaven hem den naam van Cumorah.

Wanneer men Cumorah nadert van de noordelijke zijde, komt men voor den steilen gevel van den heuvel te staan, die plotseling uit de omringende vlakte oprijst; en daar de oostelijke en westelijke hellingen zooals van het noorden gezien, schijnen gelijk en regelmatig te zijn, ziet hij uit als een kegelvormige berg. Beklimt men de noordelijke steilte tot den heuveltop, zoo verdwijnt de illusie, want dan ontwaart men, dat men slechts het scherpe noordeinde van een heuvelreeks bestegen heeft, die zich van het noorden naar het zuiden uitstrekt en die van haar smal toppunt uit zacht in zuidelijke richting afglooit en breeder wordt, tot zij zich in het platte land verliest. De oostelijke zijde van den heuvel is nu beploegd, maar de westelijke zijde is door den landbouwer niet aangeroerd, en omtrent twee of drie honderd meter van den noordkant staan er op de westzijde wat jonge boomen, met een stomp van een grooten boom hier en daar, getuigende dat de heuvel eenmaal met bosschen bedekt is geweest.

Cumorah is ongetwijfeld het meest in 't oogvallende landmerk in die gansche streek, de hoogste heuvel in een uitgestrekte vlakte die noordwaarts afhelt en bezaaid is met talrijke heuvelen, die zooals Cumorah, hunne grootste lengte van het noorden naar het zuiden hebben en die ook zooals Cumorah, het hoogst zijn aan het noordeinde. Hoewel het land ten zuiden en ten oosten gebroken is en de talrijke heuvelen hooger zijn dan die ten westen, is toch de hoogte van den heuvel Cumorah zooveel grooter, dat het gezicht op hem voor vele mijlen onbelemmerd blijft. Op eenigen afstand noordelijk liggen de heuvelen in groepen. Tusschen deze en Cumorah is Palmyra gelegen, en daar achter, langs den voet van genoemde berggroepen, stroomt een riviertje, de Canagrie genoemd. — Zoodanig is de Heuvel Cumorah en deszelfs omgeving.

Het was in de omgeving van dezen gedenkwaardigen heuvel dat de laatste veldslagen van den vreeselijken, vernielenden oorlog, die de

algeheele uitroeiing van het Jaredietische volk ten gevolge had, werden geleverd in het begin van de 6e eeuw v. C. Hier werd ook, volgens het Boek van Mormon, het Nephietische volk verwoest, omstreeks het einde van de 4de eeuw n. C. Maar het is niet als een gedenkteeken dezer oude slagvelden dat Cumorah ons grootste belang opwekt. De heuvel zal aan het tegenwoordige en aan toekomstige geslachten meer in het bijzonder bekend zijn als de plek, waar de gouden platen van het Boek van Mormon zijn ontdekt. In den nacht van den 21sten September 1823 verscheen de engel Moroni aan Joseph Smith, in de woning van zijn vader, en maakte hem bekend met het bestaan van dat oude verslag, en ook met de plaats waar het was weggeborgen. Terwijl de engel met den profeet in gesprek was betreffende de platen, werd het vizioen van Jozef's verstand geopend, zoodat hij duidelijk de plaats zag, waar de platen verborgen lagen, en wel zoo klaar en duidelijk, dat hij de plaats erkende toen hij ze des anderen daags bezocht. Hoewel het bestaan der platen op den genoemden datum aan Joseph bekend werd gemaakt, kreeg hij ze echter niet in zijn bezit tot na verloop van vier jaren. In den tusschentijd ontmoette hij Moroni van jaar tot jaar te Cumorah, en ontving hij onderwijs in het werk des Heeren in de laatste Dagen, hoe het moest in de wereld gebracht, opgericht en bestuurd worden. De Nephietische platen werden, volgens de woorden van Joseph Smith, gevonden „tegen de westzijde van den heuvel, niet ver van den top;” en toen wij in noordwestelijke richting op den heuvel zagen, een weinig rechts van het toppunt, zou een weinig lager naar ons toe de plaats zijn waar het Boek van Mormon had gelegen. De steenen kist waarin het verslag verborgen was geweest, was gevormd door eenige steenen die in een soort cement waren gezet. Op den bodem waren twee steenen kruiswijze gelegd, en hierop lagen de platen, tezamen met de „vertalers” of Urim en Thummim, en de borstplaat. Hier volgt de beschrijving door den Profeet Joseph Smith zelve, van de platen en wijze waarop hij ze vertaald heeft:

„Deze verslagen waren gegraveerd op platen die oogenschijnlijk van goud waren. Iedere plaat was 6 inches (duim) breed en 8 inches lang, en niet zoo dik als gewoon blik. Zij waren bedekt met graveeringen in Egyptische schriftteekens, en als een boek saamgebonden met drie ringen door het geheel. Het boek was bijna zes inches dik, en een gedeelte ervan was verzegeld. De schriftteekens van het onverzegelde gedeelte waren klein en kunstig gegraveerd. Het gansche boek vertoonde vele teekenen van oudheid in zijn vervaardiging en groote behendigheid in de graveerkunst. Bij het verslag werd een vreemdsoortig instrument gevonden, dat de ouden „Urim en Thummim” noemden, en dat bestond uit twee doorschijnende steenen gezet in de garnituur van een boog en bevestigd aan eene borstplaat. Met behulp van de Urim en Thummim heb ik het verslag vertaald door de gave en macht Gods.”

Mill. Star.

EENE PROFETIE EN HARE VERVULLING.

Terwijl ik eenige maanden geleden in het Zuiden van Engeland als zendeling arbeidde, gebeurden er vele dingen die mij blijdschap gaven in het Evangelie van den Zoon van God. Ingevolge een uitnoodiging van een vriend, bezochten mijn metgezel en ik een zeker visschersdorp, en terwijl wij daar vertoefden, werden wij bekend met eene zuster die zich vele jaren geleden bij de Kerk had aangesloten en die zich steeds verheugt in het werk der laatste Dagen, hoewel zij de Ouderlingen slechts eenige malen heeft gezien in den tijd van 30 jaren. Ons bezoek bij haar tehuis was zeer aangenaam, en wij luisterden met groote belangstelling, toen zij ons de ondervindingen van Ouderling Brigham Young Jr. en andere zendingen verhaalde, die aanvankelijk in deze buurt het Evangelie hadden verkondigd. Zij vertelde ons, dat zij haar beloofd hadden, dat zij nooit voedsel zou ontberen, omdat zij altijd gewillig was geweest om het weinige dat zij had met hen te deelen, en dat die belofte was vervuld geworden, niettegenstaande haar echtgenoot sedert vele jaren een hulpeloze invalide was.

Omtrent dien tijd waren de Ouderlingen gedwongen om het dorp te verlaten, wegens de vervolging over hen gebracht door den invloed van een zogenaamd christelijk predikant. Na eene vergadering die zij op den hoek eener straat hadden gehouden, sprak de sekte-prediker tot het volk, dat samengekomen was. Hij vond zijn wapen in het bespotten en lasterspreken, waardoor het volk tegen de Ouderlingen gekeerd werd en zij in die plaats geene vorderingen konden maken. Alvorens het dorp te verlaten, profeteerde Broeder Young echter, dat de dag zou komen dat de kudde van dezen predikant hem zou verlaten en hem zou verachten zooals hij hen had veracht. Zij had lang genoeg geleefd om de vervulling dezer profetie te aanschouwen, want de dag is gekomen dat de prediker als te oud beschouwd werd om als schrift-uitlegger op te treden, en zijn eigen volgelingen zetteden hem op de straat. Zijne vrouw stierf en hij had niemand meer die voor hem zorgde. Zijne kleederen waren verwaarloosd. Zij, die met den vinger der verachting op de Ouderlingen van de Heiligen der laatste Dagen hadden gewezen, bespotten nu op allerlei wijze den man die eens hun voorganger was geweest. Hij stierf in armoede. Zijne laatste dagen bracht hij door op eenige mijlen afstand van dit dorp, en toen hij terugkwam, juist vóór hij stierf, was er niet één lid zijner kudde dat hem welkom heette.

Zulke ondervindingen hebben dikwijls plaats in het werk des Heeren, en zij versterken mijn getuigenis betreffende deszelfs goddelijken oorsprong; maar mijn ziel wordt gegriefd, wanneer ik menschen zie, die Gods werk tegenstaan. Indien zij den raad van een Gamaliël van ouds slechts wilden aannemen, hoe veel beter zou het voor hen zijn.

(ROBERT PRICE, in *Mill. Star*, Oct. 1906).

DE AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE

werd gehouden Zondag 24 Februari in de Zaal De Wittenstraat 109—111, te Amsterdam. De President der Conferentie. Ouderling Wells L. Brimhall, had de leiding der vergaderingen. Onder de bezoekers bevonden zich President Alex Nibley, en Ouderling Robert S. Folland, Secretaris, der Ned.-Belg. Zending, alsmede de Presidenten van al de Conferentiën in het Hollandsch gedeelte der Zending; in het geheel waren 25 Broeders Zendelingen aanwezig.

De morgenvergadering werd om 10 uur geopend door het zingen van het lied „Vast als een Rotssteen”, en het gebed gesproken door Ouderling A. W. Chamberlain, waarna het zangkoor der Amsterdamsche Gemeente, onder de leiding van Broeder F. Wiegel, zong het lied: „Nader, mijn God, tot U.”

Een kindje van de familie H. Schaap werd nu door Ouderling M. Dalebout ingezegend. Pres. W. L. Brimhall gaf kennis van het overlijden van Zuster Fannie Marie Verham. Pres. Brimhall hield daarna eene openingsrede, waarin hij een gunstig verslag van het werk en den toestand der Amsterd. Conferentie gaf. Hij zeide, dat de Heiligen te Amsterdam ook over het algemeen gezegend waren op maatschappelijk gebied, terwijl er anderszins toch veel werkeloosheid in de stad heerscht. Na verder nog eenige woorden van goeden raad, bemoediging en vermaning gesproken te hebben, gaf hij den kathedraal over aan Ouderling J. Roghaar. Deze nam tot zijn onderwerp den Afval en de Herstelling van het ware Evangelie van Christus.

De Algemeene Autoriteiten der Kerk, de President der Europeesche Zending, de President der Ned.-Belg. Zending en zijne mede-arbeiders in het hoofdkantoor te Rotterdam, en de werkers der Amsterd. Conferentie werden door Pres. Brimhall aan de vergaderde gemeente bij name voorgesteld, en allen werden in hunne respectieve ambten met algemeene stemmen ondersteund. Ouderling A. W. Chamberlain zong nu het lied „O, mijn Vader”, als een tenor-solo. Pres. J. P. Lillywhite, der Arnhemsche Conferentie, die nu aan het woord kwam, wijdde uit over de getuigenis, die allen van de waarheid kunnen bezitten en hoe zij kan verkregen worden en den onderzoeker tot eene zekerheid leidt aangaande deze leer. Pres. A. M. Cannon, der Groninger Conferentie, was de volgende spreker, en behandelde het onderwerp van geloof en werken. Ouderling J. K. Meibos besprak het beginsel van het gegrondzijn der Kerk op openbaring. De bijeenkomst werd om 12 uur besloten met het zingen van het lied „De Dag der Bevrijding”. De dankzegging werd gesproken door Ouderling H. Belnap.

De avond-vergadering, ten 6 ure, werd geopend door het inzetten van lied 23, „De Boodschap der Zaligheid.” Broeder F. Wiegel ging voor in het gebed; waarna het Amsterdamsche koor zong no. 129, „Avondgebed.” Een dochtertje van Broeder en Zuster J. G. Grondel

werd ingezegend door Ouderling Walter F. Hogan. Het H. Avondmaal werd bediend door de Zendingen J. H. Govers Jr. en L. G. Hardy Jr. bijgestaan door Geo P. Trayner en Jas. A. Hooper. Als Avondmaalslied werd door het koor gezongen het lied getiteld „Bij het Kruishout.”

Pres. J. E. Openshaw Jr. van de Rotterd. Conferentie, was de eerste spreker in deze bijeenkomst. Hij bepleitte de noodzakelijkheid, dat een ieder mensch zijnen levensweg zoude kiezen, met voorzichtigheid en gedurende het heden. Hij illustreerde zijn onderwerp met het verhalen eener geschiedenis. Ouderling M. Dalebout volgde op Pres. Openshaw in den predikstoel, en sprak over de macht van het gebed, en de herstelling van het Evangelie met de noodige volmacht tot het bedienen er van. Het koor zong nog het lied „Vertrouw op Gods beloften,” waarna President Alex Nibley optrad als laatste spreker in deze vergadering. Hij feliciteerde het koor met het geleverde werk. Hij sprak over de opofferingen die gemaakt worden om dit herstelde Evangelie aan de wereld te verkondigen, en verzekerde zijne hoorders dat de getuigenissen door de Zendingen afegelegd, eenmaal tegenover de wereld zullen staan tot haar oordeel. Hij gaf innige woorden van vermaning en aanmoediging tot getrouwheid in dit groote werk, en sprak als een dienstknecht des Heeren zijne zegeningen uit over de broederen en zusters.

Maandagmorgen werd de priesterschapsvergadering der Zendingen gehouden. Verslag van al de Ouderlingen werd gehoord, en goede leering en instructiën gegeven. In deze raadsvergadering werd besloten om het geschenk van de Nederlandsche-Zendingenvereeniging in Zion, elders gemeld in dit nummer, te verdeelen onder 27 der Zendingen in dit arbeidsveld. Door deze broederen wordt een hartelijken dank betuigd aan al de leden der Ned.-Zend.-Vereeniging in Zion, die aan dit doel hunne medewerking hebben geschonken. Moge de Heere hen geestelijk en maatschappelijk zegenen voor iedere edele poging hunner zijds. Na de vergadering werd door Broeder Johannes van der Meer een portret van de Zendingengroep genomen.

(Uit het Engelsch).

JAS. W. JOHNSON, *Secr.*

VERPLAATST.

Ouderling James A. Hooper is verplaatst van de Groninger Conferentie naar de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderling Friedrich Tadge is van de Rotterdamsche Conferentie verplaatst naar de Luiksche Conferentie, en zal in de Brusselsche Ver-
takking arbeiden.

„AANGEKOMEN.”

1 Maart. — Ouderling Cornelis N. Willemsen, van Rotterdam, aanvaardt zijne zendelingsplichten bij het begin dezer maand, en is aangewezen om in de Groninger Conferentie te arbeiden.

SENATEUR REED SMOOT WINT.

In den Senaat der Vereenigde Staten te Washington is met 51 tegen 37 stemmen het besluit genomen, om Senateur Reed Smoot, van Utah, zijnen zetel in den Senaat niet te ontzeggen. Reed Smoot is een van de Apostelen van deze Kerk, en is als candidaat der Republikeinsche partij, geheel in overeenstemming met de wetten, door de meerderheid der bevolking van Utah gekozen om zijnen Staat in den Senaat te Washington te vertegenwoordigen. Van zijn 6-jarigen termijn heeft hij reeds 4 jaren lang zijnen zetel bekleed, gedurende welken tijd de Protestanten hem hardnekkig hebben tegengewerkt, en op allerlei wijze en met verzoekschriften en beschuldigingen getracht om hem te doen ontzetelen. Het onderzoek dat lang geduurd heeft, heeft bewezen dat hij een rein, oprecht en waardig man is, in geen deele in strijd met de wetten van zijn land. Door den uitslag van het stemmen in den Senaat heeft het recht gezegevierd over het vooroordeel, dat de drijfveer was van de tegenstanders, waarvan ook ongetwijfeld velen verkeerd ingelicht waren. Senateur Reed Smoot en de Kerk, waarvan hij een Apostel is, zijn gedurende die vier jaren veel besproken en beschreven geworden.

DE ZENDING IN DEN VREEMDE.

De *Millennial Star*, het wekelijksch tijdschrift van de Europeesche Zending, te Liverpool uitgegeven, begon dit jaar zijn acht-en-zestigsten jaargang.

In de Zweedsche Zending zijn in het jaar 1906 91 personen gedoopt. 76 personen zijn uit genoemde Zending vertrokken naar Zion.

De Nieuw-Zeelandsche Zending heeft eene moderne drukkerij aangekocht, en zal, volgens de berichten, binnen kort beginnen met het uitgeven van een Zendingstijdschrift. De N.-Z. Zending is in een voorspoedigen toestand. Gedurende de maand Januari zijn er vele personen gedoopt en 32 kinderen ingezegend. — *Mill. Star*.

De Zending der Zuidelijke Staten in de (Ver. Staten van Noord-Amerika) heeft in het jaar 1906 een totaal van 645 personen door den doop in de Kerk opgenomen, tegen 555 in 1905. Zij heeft in 1906 ingezegend 678 kinderen, en heeft 11 nieuwe Zondagscholen geopend. In het jaar 1905 werden 24 Zondagscholen geopend. 342 869 traktaten werden in dat arbeidsveld in het jaar 1906 door de Zendingen verspreid, alsmede 22.166 boeken. Het *Elders Journal*, het tijdschrift dier Zending heeft gedurende het verlopen jaar 1020 nieuwe intekenaren verworven.

EEN GROOT VERLIES IN DE „GEREORGANISEERDE” KERK.

Er bestaat in de Ver. Staten een kleine sekte, die de profeten Brigham Young en diens opvolgers niet als de rechtmatige opvolgers van den Profeet Joseph Smith heeft willen erkennen, en zich genoemd heeft de „Gereorganiseerde” Kerk van de Heiligen der laatste Dagen, ook soms bijgenaamd „Josephieten.” Naar aanleiding van een brand die een maand geleden in hun kantoorgebouw te Lamoni, Iowa, heeft plaats gehad, bevindt zich in de *Sunday New-York World* het volgende:

„Lamoni, Ia., 2 Febr. — Door de vernietiging van de drukkerij van de Herald Publishing Co. hier, waar de verslagen van de Gereorganiseerde Kerk van de Heiligen der laatste Dagen sedert een halve eeuw in bewaring zijn geweest, zijn vernietigd geworden documenten die de kerk noodig achtte, om haar recht tot den naam dien zij zich toeëigende, te bewijzen, en de Mormoonsche Kerk van Utah staat nu alleen bovenaan voor zoover het de verslagen en de opvolging van de oorspronkelijke Kerk betreft.

„Nooit heeft een godsdienstsekte zulk een zwaar verlies ondergaan als hier werd ontdekt, toen de brandkasten waarin de documenten en verslagen in bewaring waren, geopend werden en men ontdekte dat de onschatbare papieren tot asch geworden waren.

„Vele van de verslagen waren bijna eene eeuw oud. Het gebouw bevatte de hoofdkantoren van vele der leidlieden van de kerk. De president van de organisatie, de secretaris, de verslagschrijver, de geschiedschrijver, de presideerende bisschop en de bibliothecaris hadden allen kantoren in het Herald Printing gebouw, en geen geld kan herstellen de kostbare bibliotheek, de verslagen en papieren vol geschiedenis van de Mormoonsche kerk.

„Van nu aan kan de Gereorganiseerde Kerk van de Heiligen der laatste Dagen slechts zijn eene organisatie gegrond op overlevering. Zij bezit geene der documenten meer, die haar aanleiding hebben gegeven tot hare beweringen tegen de Mormoonsche Kerk van Utah. De echtheid van hare kerkgeschiedenis is nu geheel afhankelijk van het geheugen van mannen die nu leven en de verslagen die der organisatie haar fundament gaven, hebben gezien.”

EEN ONTSTELLELENDE SCHIPBREUK. — Het stoomschip „Berlin,” van de Harwich Line, werd Donderdagmorgen 21 Februari, door een buitengewoon hevigen storm, vóór den Hoek-van-Holland aan den ingang van den Waterweg op een pier geworpen en vernield. Het schip droeg ongeveer 90 passagiers en 50 man scheepsvolk, die bijna allen zijn omgekomen. De woestheid van weer en zee maakte het wrak ongenaakbaar, en de weinigen die gered zijn, hebben hun leven aan de heldhaftigste pogingen hunner redders te danken.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—:—

Assistent: PAUL ROELOFS.

DE URIM EN THUMMIM.

In verband met de beschrijving van den Heuvel Cumorah, in dit nummer van de *Ster*, en de melding daarin gemaakt van de Urim en Thummim, het instrument dat door den Engel aan den Profeet Joseph Smith was getoond waar het bij de platen van het Boek van Mormon op genoemden heuvel in bewaring lag en door hem is gevonden, is het volgende misschien van eenig belang.

Toen, ten tijde van de spraakverwarring bij den torenbouw van Babel, eene kolonie door den Heere werd weggeleid naar het Westelijke Vasteland, had een hunner, de broeder van Jared, groote macht en invloed bij God bekomen door zijn geloof en gebeden, en, „was zeer begunstigd door den Heere.” Door zijn groot geloof was hij bevoorrecht den Heere te zien, werden hem, op eenen berg, groote openbaringen gegeven, en hem getoond al de inwoneren der aarde, die geweest waren en die nog zouden zijn. Hem werd bevolen de dingen die hij gezien had te schrijven en ze te verzegelen. (Zie Boek van Mormon, Ether 3 : 22—28). God bereidde ook twee steenen, en gaf ze hem, met het bevel ze te verzegelen met het geschrevene, en beloofde: „In Mijn eigen tijd zal Ik maken, dat deze steenen de dingen welke gij zult schrijven voor het oog der menschen zullen verklaren.”

Toen later, in den tijd der Nephieten, de koning Limhi de vraag stelde: „Weet gij iemand, die vertalen kan?” antwoordde Ammon hem: „Ik kan u vertellen, o Koning, van een groot man, die de geschriften kan vertalen, want hij heeft iets waardoor hij ziet en alle geschriften vertalen kan, welke van ouden datum zijn, en het is eene gave van God. En zij worden genoemd vertalers; en niemand kan door dezelve zien, tenzij hij geboden is. . . . En degene die geboden is om door dezelve te zien, wordt een Ziener genoemd. . . . En Ammon zeide, dat een Ziener een openbaarder en ook een profeet is. . . . Een Ziener kan weten dingen, die verleden en eveneens dingen, die toekomstig zijn; . . . en dus zullen door hen dingen bekend gemaakt worden, welke anders niet bekend konden worden. Aldus heeft God een middel bereid, waardoor de mensch door het geloof groote dingen kan werken.” (Mosiah 8 : 13—18).

Van Koning Mosiah, der Nephieten, lezen wij in Mosiah 28 : 11—15, dat hij deze gave van vertalen had ontvangen, en „hij vertaalde ze (de oudere platen) door middel der twee steenen, welke in twee randen van een boog gezet waren. Nu deze dingen waren bereid vanaf het

begin, en overhandigd geworden van geslacht tot geslacht met het doel om talen te vertalen. En zij waren bewaard en onderhouden geworden door de hand des Heeren."

Deze Nephieten, zoowel als de Lamanieten, het wederspannige gedeelte van de oude bevolking van het vasteland Amerika, waren afstammelingen van Lehi en zijn gezelschap, ten tijde der gevangenneming door de Babyloniërs uit Jeruzalem geleid door de hand des Heeren om dat groote westelijke werelddeel te bevolken, waarvan de vorige inwoners in hunne ongerechtigheden waren omgekomen. Het Boek van Mormon geeft ons het verslag van de verschijning van Jezus Christus onder hen na Zijne opstanding uit de dooden, in vervulling van Zijne woorden tot de Joden in Palestina gesproken: „Ik heb nog andere schapen die van dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen en zij zullen Mijne stem hooren." (Joh. 10 : 16). Zij waren een groote tak van het huis Israëls, en hadden hunne profeten. Christus heeft hen bezocht en ging niet tot de Heidenen. Zijne komst tot de aarde was alleen tot het volk, waaraan God zich zoo menigmaal had geopenbaard: „Ik ben niet gezonden, dan tot de verlorene schapen van het huis Israëls." (Matth. 15 : 24).

Toen na enkele eeuwen de bevolking van het westelijke vasteland in duisternis verviel, waren de verslagen in het bezit van hun laatsten profeet, Moroni, welke schreef: „En nu, nadat zij allen in ongelooft rondgedoold hadden, en er niemand was dan de Lamanieten, en zij het Evangelie van Christus verworpen hadden, ben ik geboden om dezelve (de verslagen op de plâten gegraveerd) wederom in de aarde te verbergen. . . . En Hij gebod mij, dat ik ze zoude verzegelen; en ook heeft Hij geboden, dat ik de uitlegging er van zoude verzegelen; daarom heb ik de vertalers verzegeld, volgens de geboden des Heeren." (Ether 4 : 3, 5). Dit geschiedde omtrent het jaar 420 n. C. Deze profeet, gezaligd en verheerlijkt tot den staat van een engel, was de hemelsche boodschapper, die de platen en het vertalingsinstrument aan den Profeet Joseph Smith openbaarde in het begin der vorige eeuw.

Sommigen hebben gemeend, dat het gebruik van deze twee steenen, de Urim en Thummim, door den profeet Joseph Smith, eenvoudig een machinaal werk was. Doch een der teksten hier aangehaald, die verklaart dat niemand er door kan zien, zonder dat hij geboden (geroepen) en een openbaarder en profeet zij, bewijst dat hij tegelijk goddelijke inspiratie moet genieten. Dit werd duidelijk toen Olivier Cowdery, de schrijver, wien de profeet zijne vertalingen dicteerde, God om de gave van vertalen bad, meenende dat het bezit en het gebruik van het instrument voldoende was om hem te bekwamen, en de Heere hem antwoordde in eene openbaring door den profeet: „Zie, gij hebt niet begrepen; gij hebt gemeend, dat Ik het u zou geven, wanneer gij u verder niet bekommerdet, dan alleen om Mij te vragen. Want, zie, Ik

zeg u, dat gij het met uw verstand moet bestudeeren; daarna moet gij Mij vragen of het recht is, en indien het recht is, zal ik uwen boezem in u doen branden; daarom zult gij gevoelen dat het recht is. Maar indien het niet recht is, zult gij zulke gevoelens niet hebben, maar gij zult eene verdooving van gedachten hebben die u zal doen vergeten hetgeen verkeerd is: Daarom kunt gij niet schrijven hetgeen heilig (gewijd) is, tenzij het u van Mij gegeven worde."

De geschiedenis van den Profeet Joseph Smith wijst aan, dat hij de Urim en Thummim niet slechts gebruikte tot het vertalen van de oude gewijde geschriften, maar dat hij met behulp van dat instrument ook antwoorden van den Heere ontving op andere beden die hij tot God opzond.

Het doel en het maaksel van een Urim en Thummim is in de hedendaagsche Christenwereld maar weinig bekend, daar het menschedom sedert eeuwen niet met het gebruik ervan bevoorrecht is geweest. Het „*Bijbelsch Handboek en Concordantie*" uitgegeven door de Protestanten, zegt dat de beteekenis van de woorden *Urim en Thummim* is „Lichten en Volmaaktheden," en geeft nog de volgende omschrijving: „Dit waren de gewijde zinnebeelden, die de hoogepriester op zijne borstplaat „op het hart" droeg, door welke de godsspraken openbaar werden, die het volk in tijdelijke aangelegenheden voorlichtten. Wat zij waren is onbekend; in het Boek Exodus worden zij zonder nadere verklaring vermeld, alsof zij den Israëlieten van die dagen bekend waren. . . . De Septuagint vertaalt Urim en Thummim door *Licht en Waarheid*." En de *Corcondantie* voegt er bij, dat Josephus, de geschiedschrijver, spreekt van twee „Sardonixsteenen" door den priester gedragen, en waaruit licht straalde, wanneer het antwoord gunstig was; doch dat de juiste wijze, waarop de godsspraken werden kenbaar gemaakt, niet is na te speuren.

De Bijbel wijst aan, dat de Urim en Thummim gebruikt werd door zekere dienstknechten van Jehova, en dat het dragen ervan hun werd geboden door goddelijke openbaring (zie Exodus 28 : 30). Het was dus een instrument door den Heere erkend, bevolen en bekrachtigd, dat volgens de aangegeven beteekenis der benaming bestemd was als een goddelijk hulpmiddel bij het ontvangen van *licht en waarheid* en *volmaaktheden*. Het gebruik en de erkenning ervan onder Israëldwingt ons om aan te nemen, dat hun geloof in hetzelfde ondersteund bleef door het ontvangen van werkelijke openbaringen met behulp van dit door hogere hand geheiligde middel. De getuigenis van het gebruik van een Urim en Thummim door den Profeet der laatste Dagen, en de woorden van het Boek van Mormon, de Bijbelsche feiten ondersteunend en verhelderend, geven tezamen aan de Heiligen der laatste Dagen en hunne vrienden een meer volledig begrip van dit instrument.

GESCHIEDENIS DER NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING.

(*Vervolg van blz. 78.*)

1898 (*Vervolg.*)

8 September. — De gelegenheid van het Kroningsfeest van Koningin Wilhelmina te Amsterdam gekozen zijnde tot het houden eener conferentie der Zendingen, waren bijna al de zendingen der Ned.-Belg. Zending op dezen datum in priesterschapsvergadering bijeen in de Zaal De Wittenstraat. Hier werden door President A. L. Farrell tot Ouderlingen verordineerd en voor het zendingswerk gewijd de volgende broeders: Lucas Venema, Sieger Springer, en Johannes Springer. Ook Jan K. Meibos op denzelfden dag in zijne ouderlijke woning; en Pieter J. Graven den 2den September.

2 October. — Een conferentie werd te Brussel gehouden, met eene vergadering in de Fransche taal en twee in de Hollandsche.

11 December. — Te Rotterdam werd eene conferentie gehouden, met eene vergadering in de Zaal Linker Rottekade, 73, en eene in de Zaal „*Caledonia*”. Zij werd opgeluisterd door quartet-zang van vier der zendingen.

18 December. — Te Amsterdam werd eene conferentie gehouden met drie openbare vergaderingen in de Zaal De Wittenstraa. Het zendingen-quartet werd ook hier gebruikt.

25 December. — Daar de Zaal Linker Rottekade, 73, voor de eischen van het werk in de stad Rotterdam te klein was geworden, werdeene tweede Vertakking geopend in de Zaal Boomgaard-Dwarsstraat, 13, gelegen in het westelijk gedeelte van de stad, en bevattende zitplaatsen voor 125 personen.

31 December. — Een Statistiek Verslag geeft bij het einde van dit jaar aan, een ledental van 1260, inbegrepen kinderen, en 39 zendingen werkzaam in de Ned. Belg. Zending; terwijl gedurende het jaar 202 personen waren gedoopt, en 33 leden naar Zion waren vertrokken. 41323 traktaten en 4078 boeken waren verspreid.

1899.

Januari. — 7500 exemplaren van een tractaat getiteld „*De Zaligheid door genade*,” geschreven door Ouderling Edwin F. Parry, en uit het Engelsch vertaald door Ouderling Paul Roelofs, werden gedrukt en in gebruik genomen.

10 Februari. — Bij de begrafenis van Broeder Ph. Oosterwijk, te Apeldoorn, hadden Ouderlingen W. W. Francis en K. Alkema aldaar een onaangename ondervinding met het volk. Daar deze broeder zich met zijn gezin korten tijd tevoren bij de Kerk had aangesloten, meenden — of verklaarden althans eenige tegenstanders, dat de ziekte en het overlijden van dezen man nog een gevolg van zijnen doop had kunnen

zijn, en werd bij het volk een vooroordeel opgewekt, dat zich bij de begrafenis uitte. Een gepeupel volgde den lijkstoet, waarin zich de twee zendelingen bevonden, door twee politieagenten beschermd. Op het kerkhof was een duizendtal menschen vergaderd, en op den terugweg werden de zendelingen gevolgd door het gepeupel, dat hen schold en met wraakneming dreigde. Dank zij het krachtige optreden der politie, bleven zij van lichaamlijke mishandeling verschoond. Ook den daarop volgende Zondag, vermeden de broederen het gevaar, door hunne vergadering niet in het gewone lokaal te houden, waarheen het gepeupel optrok met alles behalve vredelievende plannen tegenover de Zendelingen.

Een aantal nieuwsbladen nam deze en andere beschuldigingen op tegen de Kerk.

26 Februari. — Eene conferentie werd te Arnhem gehouden, en bestond uit eene bijeenkomst in de Zaal Walstraat, 14, en twee vergaderingen in het „Loge-Gebouw”.

27 Februari. — 7500 exemplaren van een traktaat getiteld „*Het Begin van het Evangelie van Jezus Christus*” werden van den drukker ontvangen. Dit tractaat is eveneens van de pen van Ouderling E. F. Parry, en was vertaald door Ouderling P. Roelofs.

Maart. — Te Zwolle werden in den loop dezer maand door onze Zendelingen twee openbare vergaderingen gehouden, waarvan het hoofdoel was, de lage beschuldigingen tegen en valsche voorstellingen van het „Mormonisme” te weerleggen, die door zekeren prediker Mensink waren uitgebracht in eene vergadering eenige dagen te voren in die stad gehouden. De eerste lezing onzer zendelingen werd door omtrent 70 personen bijgewoond, en verspreidde reeds een zoo gunstigen indruk onder de bevolking, dat de broederen in hunne tweede vergadering tot een goed gevulde zaal belangstellenden konden spreken. De *Prov. Overijss. en Zw. Ort.* van 21 Maart bevatte een waarheidsgetrouw verslag dezer twee vergaderingen.

[OPMERKING. — De lezing van Mensink werd later in den vorm eener brochure gedrukt en onder het publiek verspreid, doch van de openbare wederlegging door onze Zendelingen werd daarbij niet de minste notitie genomen. Een betwiste zaak heeft altijd twee zijden, en om misleiding te voorkomen en het recht op een christelijke wijze te laten gelden, behoort eene beschuldiging niet uitgezonden te worden zonder dat de verdediging of weerlegging er bij gevoegd worde. Het hartstochtelijk vooroordeel en de opzettelijke handeling van den man zijn duidelijk.]

30 Mei. — Een derde traktaat van Ouderling E. F. Parry, vertaald door Ouderling P. Roelofs, en getiteld „*Kenmerken van de Kerk van Christus*” werd uitgegeven, en 7500 ex. werden dezen dag van den drukker ontvangen.

4 Juni. — Te Arnhem werd een grootere, beter ingerichte zaal in gebruik genomen dan de groeiende Vertakking der Kerk in die stad voorheen voor hare vergaderingen had gehad. De nieuwe zaal is gelegen Walstraat 6.

14 Juni. — 20.000 traktaten „*Beproeft alle dingen*” werden ontvangen.

2 Juli. — Te Groningen, Oostersingel 817a, werd een flinke zaal geopend door het houden van de vergaderingen onzer Gemeente aldaar. Het Conferentie-kantoor was met de zaal verbonden.

9 Juli. — Een Zendings-conferentie werd op dezen dag te Rotterdam gehouden in de groote zaal van het *Nut-Gebouw*, en bestond uit twee vergaderingen. Zij was vereerd met het bezoek van Ouderling Platte D. Lyman, President der Europeesche Zending, en ook waren er al de zendelingen der Nederl.-Belgische Zending, 29 in getal, behalve drie vrouwelijke zendelingen. De godsdienstoefeningen werden opgeluisterd door het zingen van beide een mannen- en een gemengd kwartet uit de Zendelingen. Een Statistiek Verslag, bij deze gelegenheid voorgelezen, gaf het ledental der Zending nu aan als 1492, inbegrepen de kinderen, doch uitgezonderd de zendelingen.

10 Juli. — Behalve eene belangrijke priestervergadering in de zaal Linker Rottekade 73, gehouden, werd, ter gelegenheid van de conferentie en van het bezoek van vele broeders en zusters uit andere plaatsen, in de zaal „*Caledonia*”, Haringvliet, een Soirée van zang, muziek en voordrachten gegeven.

28 Juli. — Het 4de, laatste traktaat van eene reeks traktaten, geschreven door Ouderlingen Edwin F. Parry, was nu door Ouderling P. Roelofs in het Hollandsch vertaald, en er werden van gedrukt 7500 exempl. Deze vier traktaten, elk van 12 tot 16 blz. groot, werden nu in het Hollandsch en in het Vlaamsch-sprekende gedeelte der Nederl.-Belg. Zending door de arbeiders in algemeen gebruik genomen.

(*Wordt vervolgd.*)

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

De *Improvement Era*, het orgaan van de Onderl. Ontwikkelings-vereeningen van de Jongelingen onzer Kerk doet goede melding van het nieuwjaarsnummer van de *Ster*, en voegt er aan toe: „Wij feliciteeren de redactie, dat de *Ster* zulk een bekwame vertegenwoordiger is, en wij wenschen dat het tijdschrift zich in toenemende mate zal kunnen nuttig maken gedurende de komende jaren.

CORRESPONDENTIE. — Ouderling Heber J. Grant, voormalig President der Europeesche Zending, schrijft onder datum 2 Febr. uit Salt Lake City: „Ik heb het goede werk van uwe Zending in de *Ster* gezien, die aan mijn neef hier gezonden wordt. Ik feliciteer u en uwe mede-arbeiders. Ontvang mijne groeten en zegen, en bied ze ook aan al de Zendelingen.”

Ouderling Evert Neuteboom schrijft uit Ogden, 28 Januari:

Pres. Alex Nibley. In eene vergadering van onze Nederlandsche Zendingenvereeniging te Salt Lake City eenigen tijd geleden gehouden, werd door Broeder G. J. S. Abels het voorstel gemaakt, dat elk lid der Vereeniging 1 Dollar storte, en dat het geld aldus tezamen gebracht, aan de zendingen in Holland gezonden worde als een Kerstgeschenk. Het spijt mij te zeggen, dat een aantal van de leden der Vereeniging ons verlangen niet beantwoord hebben, nadat een circulaire dier vergadering aan ieder teruggekeerd zending was gezonden. Daarom denken wij „better late than never”, en sluiten hierbij een wissel in voor het geld dat wij hebben, en wij verzoeken u het onder de Zendingen te verdeelen.”

[President Nibley besloot om dit bericht aan de priestervergadering der Zendingen, Maandag 25 Febr. ter gelegenheid van de Amsterdamsche conferentie vergaderd, voor te leggen, opdat de broederen aldaar gezamenlijk mochten besluiten, op welke wijze het geschenk te verdeelen.]

LEIDEN. — Ouderling D. Marsh geeft zeer gunstige berichten van de vooruitzichten van het werk te Leiden. Verscheidene gezinnen ernstige onderzoekers zijn gevonden.

DORDRECHT. — Volgens het laatste verslag van de Ouderlingen te Dordrecht, wonen aldaar 53 kinderen van niet-„Mormoonsche” ouders (beide ouders niet-leden zijnde) de Zondagschool bij. Het ledental gener school is 134, inbegrepen de ambtenaren en onderwijzers.

Pres. Nibley, die de Gemeente Dordrecht den 17den Februari een bezoek bracht, bericht dat er dien Zondagavond 23 nieuwe vreemdelingen in hare vergadering aanwezig waren, d. i. 23 vrienden of belangstellenden die voor den eersten keer de vergadering bijwoonden.

De broederen van Dordrecht hadden Vrijdag 22 Februari het voorrecht om hunne derde vergadering in het dorp Het Visschertje, nabij Dubbeldam gelegen, te houden. Er waren 52 personen aanwezig, op 2 na allen vreemdelingen. Pres. J. E. Openshaw was ook tegenwoordig. De bijeenkomst had wederom plaats in een huis behoorende aan den in ons vorig nummer vermelden vriend, die ditmaal zelf voor de noodige stoelen had gezorgd.

DE ONDERLINGE-ONTWIKKELINGSVEREENIGINGEN.

Onderwerp voor Woensdag 6 of Donderdag 7 Maart.

- HET 13DE ARTIKEL DES GELOOFS.

1ste Lezing: Praktische Godsdienst. (Dr. Talmage's Lecture 24, tot Paragr. 13.)

2de Lezing: Het overige van Lecture 24.

(Einde der Lezingen.)

EEN LIEDJE VAN HOOP.

Door Frank I. KOOIJMAN.

Na smaad en hoon —
 Een kroon!
 Na zorg en druk —
 't Geluk!

Blijft volhouden, broeder, geen tong kan ontvouwen
 Wat heil er in de eeuwigheid wacht den getrouwen.
 Bedenk, eer de nukken van 't lot u verdrieten,
 Beproeving-verduren voert op tot genieten.

Na zorg en druk —
 't Geluk!
 Na spot en lach —
 Ontzag!
 Na leed en kruis —
 Tehuis!

O, 't welkom daarboven, bij Vader! bij Moeder!
 Aan 't eind van den proeftijd — nooit opgeven, broeder!
 Volg 't spoor van den Heiland, het voert tot victorie,
 't Is: plicht-doen... een doornenkroon... Golgotha... glorie!
 Na leed en kruis —
 Tehuis!

Salt Lake City, Utah.

OVERLEDEN.

KROONEN. — Zuster Catharine M. V. Kroonen, van de Dordrechtsche Gemeente, is aldaar den 14den Februari overleden. Zij was geboren den 17den October 1831, en sloot zich door het verbond des doops den 28sten December 1896 bij de Kerk aan.

I N H O U D :

De Heuvel Cumorah (<i>Portret.</i>)	Blz. 81	Een groot verlies in de „Gereorganiseerde”	
De Heuvel Cumorah	„ 82	Kerk	Blz. 88
Eene Profetie en hare Vervulling	„ 84	Een Ontstellende Schipbreuk	„ 88
De Amsterdamsche Conferentie	„ 85	De Urim en Thummim	„ 89
Verplaatst	„ 86	Geschiedenis der Nederl.-Belg. Zending	„ 92
„Aangekomen”	„ 86	In ons eigen Zendingsveld	„ 94
Senateur Reed Smoot wint	„ 87	De Onderlinge-Ontwikkelingsverenigingen	„ 95
De Zending in den Vreemde	„ 87	Een Liedje van Hoop	„ 96
		Overleden	„ 96

Uitgegeven door de NEDERL.-BELG. ZENDING, Boezemsingel 116, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.